

Sygn. akt VI Gz 169/13

POSTANOWIENIE

Dnia 24 czerwca 2013 r.

Sąd Okręgowy w Rzeszowie VI Wydział Gospodarczy

w następującym składzie:

Przewodniczący: **SSO Andrzej Borucki**

Sędziowie: **SO Beata Hass-Kloc (spr.)**

SO Barbara Frankowska

Protokolant: asyst. sędz. Grzegorz Kurasz

po rozpoznaniu w dniu 24 czerwca 2013 r. w Rzeszowie

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z wniosku **Naczelnika Urzędu Skarbowego w Ł.**

przy udziale **Przedsiębiorstwa (...) Spółki z o.o. w Ł.**

na skutek zażalenia kuratora J. S. (1) na postanowienie Sądu Rejonowego w Rzeszowie XII Wydziału Krajowego Rejestru Sądowego z dnia 25 kwietnia 2013 r., sygn. akt RZ.XII Ns Rej.KRS (...),

postanawia: uchylić zaskarżone postanowienie i przekazać sprawę Sądowi Rejonowemu w Rzeszowie XII Wydziału Krajowego Rejestru Sądowego ponownego rozpoznania pozostawiając temu Sądowi rozstrzygnięcie w przedmiocie kosztów postępowania zażaleniowego.

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem Sąd Rejonowy w Rzeszowie zasądził od Przedsiębiorstwa (...) Sp. z o.o. w Ł. na rzecz J. S. (1), Kancelaria Radcy Prawnego w Ł., kwotę 2.460 zł tytułem wynagrodzenia za pełnioną funkcję kuratora.

Uzasadniając motywy swego rozstrzygnięcia Sąd przywołał okoliczności towarzyszące powołaniu J. S. (1) na funkcję kuratora oraz podejmowanych przez niego czynności. Nadto stwierdził, że z zakresu uprawnień kuratora wyznaczonych mu postanowieniem z dnia 19 października 2010 r. wynika, iż J. S. (1) był kuratorem tzw. materialnoprawnym. Nie został on zatem ustanowiony w związku z konkretnym postępowaniem sądowym dla reprezentowania w nim spółki. Przywołując treść art. 179 § 1 krio podał, że w Rejestrze Przedsiębiorców KRS w/w spółki wpisanych jest 21 zaległości o charakterze podatkowym, co oznacza, iż egzekucja tych należności jest w toku. Dodał, że postanowieniem z dnia 5 marca 2007 r. umorzono postępowanie upadłościowe Przedsiębiorstwa (...) Sp. z o.o. w Ł. wobec braku środków na jego kontynuowanie.

Z uzasadnienia powyższego postanowienia wynika jednak, że spółka posiada składniki majątkowe wolne od obciążeń. Powyższe zdaniem Sądu Rejonowego wskazuje na spełnienie przesłanek do zasądzenia wynagrodzenia od podmiotu, dla którego ustanowiony był kurator po myśli art. 179 § 1 krio.

Pismem z dnia 14 maja 2013 r. J. S. (1) wniósł zażalenie na powyższe postanowienie Sądu Rejonowego zaskarżając go w całości i wnosząc o jego zmianę poprzez zasądzenie wynagrodzenia kuratora w kwocie 2.460 zł od Naczelnika Urzędu Skarbowego w Ł..

W uzasadnieniu zażalenia skarżący podniósł, że w toku czynności zostało ustalone, że Przedsiębiorstwo (...) Sp. z o.o. jest martwym podmiotem i od wielu lat nie prowadzi żadnej działalności gospodarczej.

Dodał, że wyrokiem z dnia 26 czerwca 2012 r. w/w spółka została rozwiązana przez Sąd Okręgowy w Rzeszowie VI Wydział Gospodarczy, a także toczy się postępowanie w przedmiocie jej likwidacji i wykreślenia z KRS.

Wobec powyższego niezrozumiałym jest zasądzenie wynagrodzenia od spółki nie posiadającej żadnego majątku. Zarzucił również, że powoływanie się przez Sąd I instancji na uzasadnienie postanowienia z dnia 5 marca 2007 r. jest bezzasadne bowiem istniejący w tamtym czasie stan faktyczny uległ zmianie. Egzekucja z majątku Przedsiębiorstwa (...) Sp. z o.o. jest obecnie niemożliwa do realizacji. Powołując się na przepis art. 179 § 1 krio stwierdził, że wynagrodzenie dla niego jako kuratora powinno zostać zasądzone od Naczelnika Urzędu Skarbowego w Ł. w R..

W odpowiedzi na powyższe zażalenie Naczelnik Urzędu Skarbowego

w Ł. wniósł o oddalenie zażalenia oraz zasądzenie kosztów postępowania. W uzasadnieniu pisma podniósł, że w dniu 17 grudnia 2009 r. wniósł o ustanowienie kuratora dla w/w spółki z powodu braku organów tej spółki z uwagi na konieczność przeprowadzenia postępowania podatkowego

w zakresie odpowiedzialności podatkowej płatnika. W dniu 21 grudnia 2009 r. został wyznaczony kurator w osobie M. T., a następnie w dniu 5 lutego 2010 r. R. J. S., zaś w dniu 23 marca 2010 r. w osobie G. B.. Powyższe osoby zostały powołane jako kuratorzy spółki

w celu wykonywania funkcji Zarządu Spółki do czasu jego powołania.

Na skutek apelacji Naczelnika Urzędu Skarbowego w Ł. ostatecznie

z postanowień dot. powołania kuratora zostało uchylone i postanowieniem

z dnia 19 października 2010 r. Sąd Rejonowy w Rzeszowie ustanowił kuratora w osobie J. S. (1) celem podjęcia czynności zmierzających do powołania organów osoby prawnej i w razie potrzeby do jej likwidacji.

Nadto pismem tym podniósł, że nieprawdą jest aby Naczelnik Urzędu Skarbowego złożył wniosek o ustanowienie kuratora w osobie J. S. (1) dla Przedsiębiorstwa (...) Sp. z o.o.. Dodał, że cel w jakim wnioskowano ustanowienie kuratora był odmienny niż wskazany

w postanowieniu z dnia 19 października 2010 r., a nadto powołany przez Sąd kurator nie przyczynił się do skutecznego załatwienia sprawy.

Sąd Okręgowy ustalił i zważył co następuje:

Zażalenie zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z treścią przepisu, który stanowił podstawę przyznania kuratorowi wynagrodzenia organ państwowy, który go ustanowił, przyzna mu na jego żądanie stosowne wynagrodzenie za sprawowanie kurateli. Wynagrodzenie pokrywa się z dochodów lub z majątku osoby, dla której kurator jest ustanowiony, a jeżeli osoba ta nie ma odpowiednich dochodów lub majątku, wynagrodzenie pokrywa ten, kto żądał ustanowienia kuratora.

Kwestia od kogo należy zasądzić wynagrodzenie kuratora, co jest istotą niniejszego sporu, wynika zatem wprost z treści powyższego przepisu. Przesłanką zasądzenia należności od Przedsiębiorstwa (...) Sp. z o.o. jest posiadanie przez tę spółkę odpowiednich dochodów lub majątku na to wynagrodzenia. Nie można bowiem wynagrodzenia tego zasądzić od podmiotu, który nie ma realnej możliwości wywiązać się z przedmiotowego zobowiązania.

Analizując treść uzasadnienia zaskarżonego postanowienia należy stwierdzić, że Sąd Rejonowy nie dokonał wystarczających ustaleń

w powyższym zakresie. Twierdzenie o toczeniu się wobec w/w spółki postępowań egzekucyjnych oparł jedynie na wpisach w KRS dot. zaległości podatkowych, zaś ustalenia co do majątku spółki wywiódł z treści uzasadnienia postanowienia z dnia 5 marca 2007 r.; a należy mieć na względzie treść art. 316 kpc.

Zdaniem Sądu Okręgowego przywołane przez Sąd Rejonowy okoliczności nie są jednak wiarygodne, skoro tylko w KRS zostało odnotowanych 21 zobowiązań podatkowych spółki, zaś z uzasadnienia postanowienia w przedmiocie umorzenia postępowania upadłościowego wynika, że Przedsiębiorstwo (...) Sp. z o.o. posiadało w czasie wydania tego orzeczenia szereg innych nieuregulowanych zobowiązań, zaś stan środków w kasie i na rachunkach bankowych na dzień 20 lutego 2007 r. wynosił zero. Majątek jakim spółka dysponowała wystarczał jedynie za pokrycie 58,3% kosztów postępowania upadłościowego. Oparcie się zatem przy ocenie przesłanki z art. 179 § 1 krio na stwierdzeniu, że spółka ma majątek wolny od obciążeń na kwotę 306.165,87 zł jest niewystarczające, bowiem nie uwzględnia wpływu pięciu lat od wydania przedmiotowego orzeczenia i wystąpienia szeregu okoliczności mających wpływ na ocenę stanu majątkowego spółki. Na uwagę zasługuje m.in. treść dokumentów dołączonych do wniosku o zwolnienie od wpisu od zażalenia złożony przez spółkę (k. 460), jak również jego treść.

Wynika z nich, że wobec spółki prowadzone były postępowania egzekucyjne.

Sąd zresztą w toku sprawy wykazał się niekonsekwencją zasądzając zaskarżonym postanowieniem od spółki kwotę 2.460 zł, w sytuacji gdy postanowieniem z dnia 7 lipca 2008 r. zwolnił przedmiotową spółkę od opłaty sądowej w wysokości 40 zł. W aktach sprawy brak jest natomiast informacji aby spółka pozyskała jakiś majątek w okresie pomiędzy powyższymi orzeczeniami.

Mając na uwadze powyższe Sąd Okręgowy uchylił - na podstawie art. 386 § 4 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c. – zaskarżone orzeczenie, o czym orzekł w pkt. I sentencji postanowienia.

Sąd Rejonowy rozpoznając ponownie wniosek kuratora podejmie stosowne czynności zmierzające do uzyskania informacji odnośnie aktualnej sytuacji majątkowej spółki, np. poprzez zwrócenie się z zapytaniem do komorników, których pisma zalegają w aktach sprawy, oraz innych komorników wskazanych ewentualnie przez strony; ponadto zobowiązanie kuratora do udzielenia informacji co do majątku, prowadzonych egzekucji i ich skuteczności; podejmie czynności zmierzające do uzyskania informacji w zakresie wystąpienia w ostatnim okresie zdarzeń podatkowych po stronie likwidowanej spółki, itp.

Po zgromadzeniu powyższych informacji Sąd Rejonowy dokona ich analizy pod kątem przesłanki z art. 179 § 1 krio i wyda stosowne rozstrzygnięcie.

Nadmienić należy, że kwestia zakresu udzielonej skarżącemu kurateli na obecnym etapie postępowania nie może być już skutecznie podnoszona. Naczelnik Urzędu Skarbowego jako wnioskodawca był uprawniony do zakwestionowania postanowienia o ustanowieniu J. S. (1) kuratorem spółki. Orzeczenia tego mimo jego doręczenia nie zaskarżył w ustawowym terminie.

Z tych też względów orzeczono jak w sentencji orzeczenia po myśli powołanych wyżej przepisów.

W przedmiocie kosztów postępowania zażaleniowego Sąd Okręgowy orzekł po myśli art. 108 § 2 k.p.c.

Zarządzenie:

1. Odpis postanowienia doręczy:

- wnioskodawcy,
- kuratorowi.

2. Po wykonaniu pkt 1 akta zwrócić Sądowi Rejonowemu w Rzeszowie.